

Beschaafd van kleur en toon zijn altijd de stillevens van boekjes en fleschjes, onopzettelijk bijeen gevoegd, door mej. Van Regteren Altena.

Ook Poortenaar had er pittig en fleurig werk, o.a.: met een groot stilleven, „Voor den spiegel”. Wij denken hier even aan vruchten-stillevens van Brangwyn, och waarom niet, zoo frisch en raak is het in elkaar gesmeerd.

Huib Luns exposeerde een groot portret van mevr. A. Tartaud—Klein als Flora Tosca, waarbij de atelier-achtergrond wat onrustig doet. Het costuum is in de rol van Tosca, maar de entourage paste er niet bij.

A. R. Mauve die de zee mint en haar gaarne schildert had thans een schilderij met niets dan zee en lucht, met een klein baken, dat het einde van 't net aangeeft.

Goed en opmerkelijk door de eenvoudige vaste schildering is het werk van Willem Witjens, die o. a. een „oud kasteel te Born” bij winter schilderde, dat van een bijzonder fijne harmonie is, ook zijn „oude wachter” een molen, bruinachtig van kleur, in de sneeuw is stemmig van toon.

Naast een groot, zwaar schilderij met paarden van Westerman hingen twee stadsgezichten van Vreedenburgh, de „Prins Hendrik-kade te Amsterdam”, en van W. A. Knip een „Leuvehaven te Rotterdam”. Onwillekeurig gaf dit aanleiding tot vergelijken dezer beide stadsgezichten, die in formaat en in opbouw verwantschap vertoonen; maar in zuiverheid van kleur wint Vreedenburgh het dan verre boven het blauwachtige werk van Knip.

Germ de Jong ziet van Parijs de met reclames beplakte huizen, en zijn vroegere mooie grijze kleur vinden wij slechts even terug in den linker bovenhoek van zijn schilderij.

Het „maanlicht” door Jhr. M. Dittlinger is van een beschaafde romantiek, en die zelfde verfijning zien wij ook in zijn „stilleven”. Distinctie spreekt ook uit Garms' werk, dat meer en meer aan fijnheid wint. Zijn „Roomsche Convent” te Brugge is gevoelig en teer van kleur.

W. A. Kort's bloemen hebben steeds iets persoonlijks, dat zich uit in een zwaarmoedige donkere kleur, zoowel zijn „stervende zonnebloem” als zijn „bloeiende nachtcactus” typeeren dit opnieuw.

Opmerkelijk door de strenge, gave schildering was een „volksmeisje” door W. J. Schram; het grijs groen van de jurk is daarin van een rustige toon die het geheele schilderij beheerscht.

Th. ter Weeme had op de „atelierzolder” van die gezellige rommelhoekjes gezien, waar het licht even over een ouden stoel gleed; en die knusse stillevens heeft hij even knus en plezierig — om het plezier dat het hem deed — geschilderd.

IJkelenstam wordt in zijn compositie-stillevens en zijn gracht in